

**Disputatio medica inauguralis de suspirio cardiaco ... / eruditorum examini
subjicit Jacobus Stephen.**

Contributors

Stephen, James.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Excudebant Adamus Neill et socii, 1804.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/k8tnt4xg>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

9.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

RESEARCH REPORT

NO. 100

1950

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

SUSPIRIO CARDIACO

sive Angina pectoris

Viro reverendo J Gra
hoc pettenue observan
testimonium offert
Lac: Ste,

DISPUTATIO MEDICA
IN AUGURALS

DE

SUSPENSIO CARDIACO;

QUAM

ANNEXTE SUMMO NUMERO

IN ACADEMIA MEDICA EDINBURGENSI PRÆSENTAT

D. GEORGI BAIRD, S.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENSI PRÆSENTAT

DISPUTATIO MEDICA

AMPLISSIMO SENATUS ACADEMICI CONSENSU, ET

NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

IN AUGURALS

PRO GRADU DOCTORIS

STIMULUS IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

ALTE ET LEGITIME CONSEQUENDIS

SUSPENSIO CARDIACO.

JACOBUS STEPHEN, A.M.

SCOTUS

CHIRURGUS

SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC.

Edinburgi, die 10 Julii, 1804.

in Calendario Julii, notis locorum solitis.

EDINBURG

EXCUDERANT ADAMUS NEILL ET SOCIJ

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
SUSPIRIO CARDIACO;

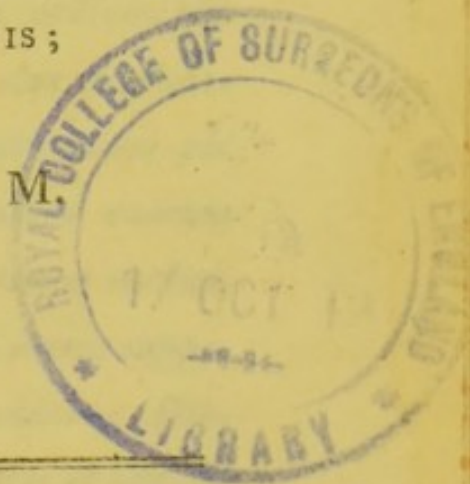
9.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,
D. GEORGII BAIRD, SS.T.P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON
AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU, ET
NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

Pro Gradu Doctoris,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
JACOBUS STEPHEN, A. M.
SCOTUS;
CHIRURGUS,
SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC.

*"Afferat ipse licet sacras EPIDAVRIUS herbas ;
"Sanabit nullū vulnera cordis opz."* OVID.

VII. Calendarum Julii, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:
EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

1804.

P A T R I
T H O M Æ S T E P H E N

JACOBUS STEPHEN

S.

SUMMOS, care PATER, medicinæ honores ritè legitimè-
que consecuturus, non possum, quin tibi gratias agam :
qui, quantum in te erat, exemplo, monitisque paternis
me, dum tenerâ ætate eram improvidus futuri, ad vir-
tutem informâsti; dein adolescentem ad EDINBURGUM
misisti, tanquàm ad mercaturam bonarum artium, ubi
à principibus hujus memoriæ medicorum ARTEM APOL-
LINAREM discerem. Quare, quantum conniti animo po-
terero, quantum diligentia ac labore contendere, tantum
efficiam ne dedecorem et urbis auctoritatem et medici-
næ professorum, neve committam, ut, cùm omnia suppe-
ditata sint à te, egometipse mihi defuisse videar. Diù,
care Pater, vivas, lætusque intersis liberis et amicis,
precor, et sim, quod mihi superest ævi, te dignus. Vale.

VII. Calend. Jul. EDINA.

JACOBO GREGORY, M. D.

ET

JACOBO HOME, M. D.

IN

ACADEMIA EDINENSI,

ILLI

MEDICINÆ PRACTICÆ,

HUIC

MATERIÆ MEDICÆ,

CLARIS PROFESSORIBUS;

HOC

SUMMÆ OBSERVANTIÆ

TESTIMONIUM,

SCRIPTIS

MANDAT

JACOBUS STEPHEN.

JACOBO GREGORY, M.D.

ET

JACOBO HOME, M.D.

IN

ACADEMIA EDINBURGH

OF MEDICINE

ILLUSTRATED

MEDICINE PRACTICE

NOTE

MATERIALS MEDICINE

CLINICAL OBSERVATIONS

AND

GENERAL OBSERVATIONS

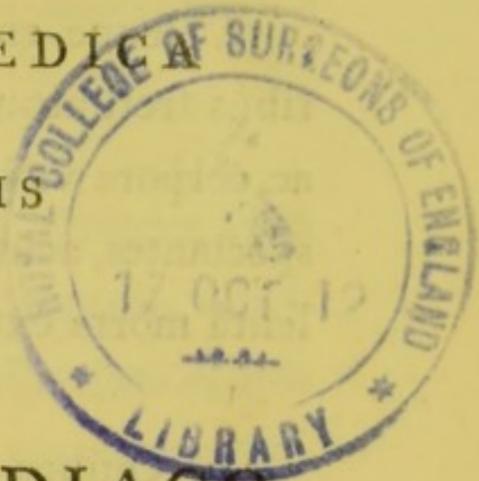
ON THE

SCIENCE

OF MEDICINE

JACOBO GREGORY

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
SUSPIRIO CARDIACO.

PROOEMIUM.

§ I. **E**X quo tempore pariuntur mortales, plurimis, iisque gravibus sanè morbis, obnoxii sunt. Quàm sæpè infans, dum etiamnum naturâ tener, inops, membris imbecillus, unica parentibus cura et voluptas, matris gremio foveatur et nutritur, gravissimis morbis corripitur et perit?

A

II. Neque,

II. Neque, enimvero, rarò juvenes sani, et viribus freti atque superbientes, ingenio pariter ac corpore validi, futura bona gaudiaque expectantes, acutis morbis brevi superantur, vel lentâ morte extabescunt.

III. Quibus pepercerunt morbi, et alia plurima mala, quibus natura mortalium opportuna est, iis, labentibus vitæ annis, obrepit senectus; et eorum corporum compages dissolvit, viresque digerit. Musculi senio confectorum marcent et tremiscunt: membra solvuntur: nervi torpent: ipsaque demùm fugit divinæ auræ particula.

IV. Morborum, quibus opportuni sunt mortales, superbi rerum domini, ii ex organorum pravitatibus orti, uti gravissimis sæpè malis premunt, ita sanatu difficillimi sunt, et certissimè lethales. Namque morbus comitialis, *suspiritus cardiacus*, et *hydrops ovariorum*, qui sanè morbi ex fabricæ pravitatibus cerebri, cordis, et *ovariorum* nascuntur, adeò non
medicinâ

medicinâ curantur, ut vix, imò sæpissimè ne vix quidem, levare possint.

v. Quum, vel tempore quo vivimus, ubi medicina præclaris scriptorum ingeniis subtilissimè exculta est, hi morbi nullis dum cognitis medicamentis aut remediis sanari possint; oportet medicos attento animo explorare, non solùm quibus abditis et evidentibus causis oriuntur, sed etiam quæ sit proxima, seu continens. Fieri enim potest, ut, causis exploratè cognitis, illucescat aliquandò optatus ille dies, ubi non solùm his morbis, sed etiam aliis qui hucusque arti APOLLINARI opprobrio fuerunt, medici, si non mederi, saltem opitulari sciant. Medicorum est confiteri, mancam potius medicinam esse, quàm insanabiles morbos.

vi. Nullus dum morborum fuit, ad quem sanandum minùs valuit medicina, quàm *suspirium cardiacum*, quod HEBERDENUS primùm descripsisse dicitur. Quin hic auctor præclarus,

clarus, et fidus in primis, omnium primus ostenderit, hunc suspirium morbum sui generis esse, et dignum maximè, ad quem animos adverterent et intenderent medici, haud equidem negamus. Verùm confitendum tamen est, MORGAGNUM, quo, uti nullus modestior narrando, ita nullus observando accuratior, in epistolis, quas de sedibus et causis morborum edidit, exempla hujus morbi descripsisse, morbive saltem huic assimillimi.

VII. Neque verò inficiandum est, suspirium, quem persequamur, vel antiquis neutiquàm incognitum esse. Eo, uti videtur, laborabat SENECA, qui eum *SUSPIRIUM* appellavit. Neque, enimvero, ignorabant veteres GRÆCI. Namque, ut à CÆLIO AURELIANO accipimus, “ERASISTRATUS memorat paralyseos genus, “et *PARADOXON* appellat, quo ambulantes re-
“pentè sistuntur, ut ambulare non possint, et
“tùm rursùm ambulare sinuntur *,”

VIII. Ex

* Vid CÆL. AURELIAN. *Chron.* Lib. II. cap. i. pag. 348. *Edit. Amman.*

VIII. Ex quo tempore, in *actis medicis Londiniensibus*, HEBERDENUS de hoc morbo observata in apertum protulit, alii medici, ii-que magni et ingenio clari, FOTHERGILIUS, nempè, PERCIVALIUS, et PARREIUS, eum attento animo observârunt, et accuratè luculenterque descripserunt.

CAP. I.

CAP. I.

De Nomine et Definitione.

IX. MORBO, de quo scribimus, aliud alii dederunt nomen. *ANGINAM PECTORIS* appellat *HEBERDENUS*: sed, nostrâ opinione, parùm aptè; propterea quòd nihil ferè ei commune est cum iis morbis, qui generatim *ANGINÆ* nominantur. Neque, profectò, aptiùs *SYNCOPEN ANGENTEM* denominat *PARREIUS*; quandoquidem, quorum pectora angit, iis rarissimè anima deficit.

X. Cùm ita sit, *SENECAM* imitati, *SUSPIRIUM* nuncupabimus; at, quippe cùm cordis ipsius pravitatibus, cordeve iis vicinarum partium malè affecto, oriatur, *CARDIACUM* cognominabimus.

minabimus, quò distinguatur à suspiriis, quæ moveant aliæ causæ.

xi. Morbus, quem persequimur, definiri potest, “ *suspirium præcipuè mares quinquagenarios, cito pede, statim post cibum, vento simul adverso, ambulantes, accliviave ascendentes, animisve perturbatos, subito adoriens intolerabili pectoris angore, vitæ extinctionem intentante: simulque dolore sub aliqua pectoralis ossis parte, at plerumquè paulò inclinatioe ad sinistrum latus; sæpissimè ambitu sinistri humerorum brachiorumque, rariùs dextri, usquè ad cubitum, imò aliquandò etiam ad extremos digitos, pertinente, nec multò post eodem itinere remanente; et, nisi jam inveteraverit, intermisso motu et tranquillato animo protinùs conquiescente.*”

CAP. II.

De Historia.

XII. SUSPIRITUS *cardiacus* mares, præ fœminis, invadit, eos præsertim sanguineâ corporis temperatione, et præter modum sanguine ple-nos. Impuberes et adultos vix unquam ad-oritur, rarissimè ætate florentes et medios. Quinquagenarii, atque ætate provectiores, et, ut nonnulli, quamvis forsan falsò, conten-dunt, podagrici, præ cæteris, ei obnoxii sunt.

XIII. “ *Crediderim,*” inquit HEBERDENUS,
 “ *me vidisse non pauciores, quàm centum hoc*
 “ *morbo ægrotantes ; in quibus numeravi tres*
 “ *fœminas, et unum puerum duodecennem, qui*
 “ *aliquid simile hujus affectûs experti fuerant.*

“ *Cæteri*

“ *Cæteri omnes fuerunt viri, qui vel propè ac-*
“ *cedebant ad annum quinquagesimum, vel eum*
“ *excesserant *.*”

XIV. Hic morbus miseros non continentèr urget, sed interpositis temporibus. Accedente accessione, oritur in pectore sensus angustiae, anxietas, præcordiorum gravitas; atque miser sibi perindè videtur, ac si ligamento circumplicatus arcè constringeretur. Molestissimus pectoris angor incipit, aliquandò ad scrobiculum cordis, sæpiùs autem sub aliqua parte ossis pectoris. Dolor dein, ex transverso thoracis sinistri, tùm viâ musculi pectoralis sinistri, pertendit; neque rarò, ambitu internæ sinistri humerorum partis, pervagatur ad cubitum, imò nonnunquàm etiam usquè ad manum et extremos digitos.

B

xv. Angor,

* Vid. HEBERDEN. *Comment. in Morbor. Hist. et Curat.* cap. 70.

xv. Angor, quem describimus, primùm plerumquè pectus percellit, ubi, post assumptos cibos, homo citato pede, vento simul adverso, ambulat; aut ubi acclivia loca properantèr ascendit; aut ubi animo angitur; aut ubi gravi labore, vel quovis molimine sese vehementiùs solito exercet. Primùm ut angor pectus occupat, homo continere pedem, et interquiescere cogitur. Si enim in motu aut molimine perseveret, angor adeò intenditur, ut præsentem mortem intentet. Ubi autem afflictus substitit paulispèr, aut recubuit, et respiravit a metu, angor intermittit sic, ut integrum relinquat.

xvi. Initio hujus ægritudinis, homines cæteris omnibus valent; et angoris integritate, sæpè aliquot dies, nonnunquàm etiam hebdomadas, fruuntur. Plerumquè verò, haud ita multò pòst, iisdem assimilibusve causis eisdem iterùm angores et dolores iterùmque patiuntur.

xvii. Postea

xvii. Postea verò quàm hic morbus annum vel diutiùs inveteraverit, accessiones, uti brevioribus intervallis redeunt et tardiùs finiuntur, ita graviores sunt; neque, ut initio, integritatem relinquunt, per quam homo respirationem et interquiescat. Tùm, porrò, angor incessit non solùm ambulantes, accliviaque ascendentes; sed etiam lecto in sinistrum latus cubantes, quos sæpè adeò cruciat, ut exsurgere cogantur. Nonnulli, at omnes verò non, quibus malum inveteravit, angore afficiuntur, non solùm dum rhedâ vehuntur, aut equitant; sed etiam dum devorant cibos, tussunt, alvum dejiciunt, loquuntur, aut animis perturbantur. Rari quoque fuerunt, quos angor occupavit et stantes, et sedentes, et expergiscentes ex somno*.

xviii. Ubì eò perventum est, sensus molestus inter spirandum percipitur, perindè quasi

* Vid. HEBERDEN. *Comment. in Morbor. Hist. et Curat.*

quasi per *laryngem* cute nudatam frigidus vapor irrueret. Aliquandò devorandi difficultas est, saltemve alicujus tanquàm in gula inhærentis sensus.

xix. Hoc ferè tempore, omnia mala, quibus mortales premit hic morbus, ingravescent. Per accessiones, frigescunt, haud rarò, et pallescent facies et membrorum extremitates, simulque frigido diffluunt sudore. Nonnunquàm, at rarissimè, anima deficit, neque, nisi tardissimè, ægri reviviscunt *. Interdum, at rarissimè, brachium simul torpet et tumet †.

xx. Angores demùm præteritis gravioresex improvise invadunt, ægrosque miserabiliter afflicto derepentè occidunt. Nonnunquàm
autem

* Vid. PARREI. *Inquiry into the Symptoms and Causes of the Syncope Anginosa.*

† Vid. HEBERDEN. *Comment. in Morb. Hist. et Curat.* cap. 70.

autem ægri quietè concidunt, et, mortalitate expletâ, momento horæ ad plures migrant.

xxi. Hujusmodi sunt præcipua mala, quibus suspiritus cardiacus mortales affligit. Per integritates, arteriarum motus naturales sunt. Quales verò sint inter accessiones, nondùm inter se consentiunt medici. Non concitari, fert HEBERDENUS *. Contrà, PARREIUS et WALLIUS, experientiâ docti, asserunt, plerumquè esse debiles et inæquales †. JOANNIS HUNTERI, ex ingenio clarissimi, qui suspirio, quod persequimur, laborabat demùmque mortuus est, arteriæ identidem adeò imbecilliter micabant, ut earum motus vix digitis carpo admotis percipi possent. Quum aliqua similitudo huic morbo intercedat cum animæ defectu,

* Vid. HEBERDEN. *Comment. in Morb. Hist. et Curat.* cap. 70.

† Vid. PARREI. *Inquir. into the Sympt. and Caus. of the Syncop. Angin.* p. 45.

fectu, inducimur, ut PARREIO et WALLIO assentiamur.

XXII. Plerorumque, qui angoribus, quos describimus, affliguntur, spiritus ferè naturalis est. Nam suspiria, quæ sæpè ducunt, nullo pulmonum, cæterorumque organorum quibus trahitur et emittitur spiritus, malo oriuntur. At nonnunquàm tamen vera, neque ea parva, urget spirandi difficultas. Hoc verò malum nequiquàm ad morbum constituendum necessarium est.

XXIII. Functiones, quas *NATURALES* nuncupant medici, haud multùm afficiuntur. Nonnunquàm quidem, at nequaquàm sæpè, stomachus inflatus spiritum eructat; sed, cæteroquin sanus, cùm esculenta tum potulenta appetit, assumptaque concoquit.

XXIV. Per angorum integritates, æger hilaris est, nec futuri metuens; nescius, quàm periculoso morbo laboret. Quamvis seriùs
ociùs

ociùs lethalis, suspiritus cardiacus multos sæpè annos antè urget, quàm ægrum tollit. Mortales mediâ ætate, qui cæteroquìn sani sunt, sæpè longum tempus ejus vim superant. Vergentes autem ætate, et annis graves, quorum jam vires fatiscunt et senescunt, brevius opprimuntur.

xxv. Dolor, quo hic morbus mortales affligit, paucis plerumquè horæ momentis remittit et conquiescit. Unus autem et alter mortalium fuerunt, ut à HEBERDENO accipimus, quos, cùm jam inveteravisset morbus, per aliquot horas, aut etiam dies, afflixit: imò unius meminit hic medicus, quem, vel primâ accessione, totam noctem percruciavit*.

CAP. III.

* Vid. HEBERDEN. *Comment. in Morb. Hist. et Curat.* cap. 70.

C A P. III.

De Inspectis Cadaveribus.

XXVI. PATEFACTIS cadaveribus eorum, quos sustulit hic morbus, alia aliàs oculis obveniunt. Verùm in plerisque tamen, si non in omnibus, cor, aut vasa majuscula ex eo profecta, morbida reperiuntur. In aliis nonnullæ cordis valvularum in os conversæ in conspectum veniunt : in aliis cor conspicitur adipe obvolutum et conditum *. Aliquandò musculosæ

* Vid. WALL. *Med. Transact.* vol. iii. pag. 16.
et 17.

FOTHERGILL. *Med. Observat. and Inquir.*
vol. v. pag. 239.

PARREI. *Inquiry, &c.* pag. 12. 23. et 31.

musculosæ cordis fibræ sunt teneræ, flaccidæ, pallidæ, et laceratu faciliores multo, quàm sanæ solent. Haud rarò costarum cartilagine oculis se in os conversas offerunt.

XXVII. Arteriæ cordis, *CORONARIÆ* dictæ, ut compluries observârunt cadavera introspicientes, aut ex parte in os conversæ oculis obveniunt; aut naturâ membranaceâ cartilaginossâve obturatæ, eâdemve crustatæ, usquè eò ut sanguini prorsùs, saltemve magna ex parte, imperviæ sint. Hanc arteriarum conditionem PARREIUS, quantum scimus, primùm observavit; atque opinatur, omnium aliquatenùs communem esse, qui suspirio cardiaco laborent, et, in quibus cadaverum cordibus ferro patefactis non conspecta sit, ea parùm curiosè perlustrata esse *.

C

XXVIII. PAR-

* Vid. PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 110. et 111.

XXVIII. PARREIO autem, hac de re, accedere non possumus. Credi enim vix potest, FOTHERGILIUM et HEBERDENUM, rerum morbidarum, perindè ut in cadaveribus sunt, videndarum studiosissimos, et qui, cordis fabricæ pravitates suspicati, de industria corda eorum, quos abstulerat hic morbus, pervestigarent, tales arteriarum coronariarum pravitates, si quæ, non deprehensuros fuisse.

XXIX. Interdum ipsa arteria magna, vel *semilunares* ejus valvulæ, solito ampliores sunt, et duriores. Aliquandò, sed rarò, nihil omninò morbidi in corde aut arteriis percipitur. Ubì verò sana harum partium fabrica est, capsula cordis solito plus humoris continet*.

XXX. Præter autem morbida, quorum mentionem fecimus, alia nonnunquàm inventa sunt. Cadavera enim miserorum, quos concidit hic morbus, rimantium oculis interdum obvenerunt,

* Vid. WALL. *Med. Transact.* vol. iii. pag. 17.

obvenerunt, cor aut, præter naturam, parvum *, aut amplum, aut dilatatum †, aut flaccidum et pallidum ‡; involucrum cordis, præter modum, crassum ||; arteria magna, ubi sese arcuat, amplificata, debilitata, aut in os conversa §; aqua in *pleuræ* sacco ¶.

XXXI. Hæ

* Vid. HOM. *Life of HUNTER*, pag. 63.

† Vid. MORGAG. *Epist.* xxvi. § 31.

WALL. *Med. Transact.* vol. iii. pag. 17.

BLACK. *Med. Mem.* vol. iv. pag. 268.

PARREI. *Inquiry, &c.* pag. 23. et 31.

‡ Vid. HOM. *Life of HUNTER*, pag. 63.

JOHNSTON. *Med. Mem.* vol. i. pag. 380.

BLACK. *Med. Mem.* vol. iv. pag. 269.

|| Vid. HOM. *Life of HUNTER*, pag. 62.

§ Vid. MORGAG. *Epist.* xxvi. § 31.

WALL. *Med. Transact.* vol. iii. pag. 18.

HOM. *Life of Hunter*, pag. 63.

BLACK. *Med. Mem.* vol. iv. pag. 269.

PARREI. *Inquiry, &c.* pag. 23. et 32.

¶ Vid. WALL. *Med. Transact.* vol. iii. pag. 16.

FOTHERGIL. *Med. Observat. and Inquir.*
vol. v. pag. 239.

PARREI. *Inquiry, &c.* pag. 11.

xxxI. Hæ res morbidæ sunt, quæ, post mortem, in cadaveribus eorum quos abstulit suspirium cardiacum, incidentium oculis obveniunt. Utì autem rarissimè, si unquàm, omnes simul in eodem cadavere deprehenduntur, ita rarissimè non pauciores pluresve.

CAP. IV.

CAP. IV.

De Diagnosi.

xxxii. PROXIMUM est, ut suspirium cardiacum dignoscamus ab aliis morbis, qui aliquibus id signis referant. Ei aliqua similitudo est cum eo *hydrothorace*, qui non à hydropico corporis habitu oritur, sed à *hydatidibus*. Id quoque aliquantùm simulant *aneurysmus*, *asthma*, et *hydrops pericardii*. Quibus itaque notis ab his morbis distinguamus, nunc quàm brevissimè exponere nobis in animo est.

xxxiii. *HYDROTHORAX*, — ubi hydropico corporis habitu oritur, facilè à suspirio cardiaco dignoscitur, de quo scribimus. Iis
enim

enim, quibus aqua in pectore est, non item iis qui suspirio anguntur, facies pallida est, sitis importuna, urina parca, perpetua spirandi difficultas, aliaque quæ nullam relinquunt de morbi natura dubitationem.

xxxiv. Quòd si aqua in una tantùm thoracis parte continetur, et *hydatides* eam effundunt, signa movet iis haud absimilia, quæ suspirium cardiacum. Verùm etiam hæc tamen hydrothoracis species, et suspirium de quo scribimus, dignosci possunt. Sensus enim molestus, quasi ex quadam pectoris angustia, nunquàm tam magnus est in *hydrothorace*, quàm in suspirio cardiaco. Neque, porrò, dolor, qui per humerum et brachium pervagatur, æquè in illo morbo urget, ac in hoc; neque anxietas, et præcordiorum gravitas. Quinetiam, *hydrothorax* non, sicut suspirium cardiacum, quiete intermittit, sed sive in latus cubat æger, sive supinus, sive pronus, aggravatur.

xxxv. *ANEU-*

xxxv. *ANEURYSMUS*,—quos miseros infelicitat, eos non solùm perpetuâ anxietate afficit, et præcordiorum gravitate, sed haud rarò etiam cordis palpitatione. Contrà, suspirium cardiacum non continenter urget, sed, interpositis temporibus, accedit, vicissimque intermittit. Quinetiam eorum, quos hic morbus subindè corripit, arteriæ, inter accessionem, solito quidem imbecilliùs micant; sed, per integritatem, ferè naturalitèr: atque cordis palpitatio, siquandò accidit, fortuitum potiùs signum habenda est, quàm proprium.

xxxvi. *ASTHMA*,—juxtà atque suspirium cardiacum, subitò adoritur; et sensu quasi alicujus, pectus coangustantis et constringentis, miseros afficit. *Asthma* autem, contrà ac suspirium quod persequimur, haud rarò morbus hæreditarius est. *Asthmate*, porrò, affectus semper, suspirio correptus rarissimè, magnâ spirandi difficultate premitur. Quinetiam ille morbus, tertiâ plerumquè noctis vigiliâ,

giliâ, invadit, ubi homo lecto conquiescit ; hic, contrâ, interdiu, ubi sese exercet.

XXXVII. *HYDROPS PERICARDII* — perpetuâ præcordiorum gravitate ægros urget ; suspirium cardiacum non, nisi interjectis temporibus. Hic, porrò, morbus sic desinit, ut ex toto sequatur integritas, per quam arteriarum motus naturales sunt : ille, vix quicquam aut nihil remittens, continuat, arteriarum ictibus cum vi tum temporibus inæqualibus ; et increscit, donec miseros penitùs suffocet.

XXXVIII. Hi sunt morbi, quibus notarum quarundam similitudo est cum suspirio cardiaco. Præter eos, quantum scimus, nulli sunt, qui ex similitudine errorem creare possint.

CAP. V.

De Causis.

XXXIX. UNDE oriatur suspirium cardiacum, fusè dicere non opus est ; eòque minùs, quòd esset repetere multa ex iis quæ suprà diximus. Ad rem itaque nostram satis, hìc loci, erit, tantùm perpauca adjicere.

XL. *PROCLIVITAS* in morbum, quem tractamus, consistit in quadam corporis proprietate, quâ, cursu vitæ, mortales fiunt apti, quorum in corde, aut arteriis hinc ductis, aut partibus proximis vicinisve, pravitates nascantur.

XLII. Quid autem sit proprietas, certò dicere non possumus. Ad has verò pravitates faciendas conducunt, ut medicis innotuit, iners et desidiosum otium, opiparæ dapes, carnosæ cœnæ, et mentis vacuitas.

XLIII. *EXCITANTES* causæ morbi sunt illæ pravitates ipsæ; quæ cor, partim nervos comprimendo*, partim impediendo, ne coronariæ arteriæ sanguinem diffundant ex quo nutriatur, insigniter debilitant, et idoneâ vî sanguinem urgendi impotens reddunt.

XLIII. Accessionibus verò dant occasionem, quæcunque sanguinis motum concitant. Hujusmodi sunt graduum accliviumve ascensus; citato pede ambulatio; nimii animi motus; devorandi, tussiendi, dejiciendi, loquendi nixus; et, ubi inveteraverit morbus, rhedæ vel equi vectio.

XLIV. CON-

* AUD. MONRON. SECUND. Prælect. De Anat. et Chirurg. in Acad. EDIN.

XLIV. *CONTINENS* accessionum causa est cordis imbecillitas, ob quam ejus neque auriculæ possunt idoneâ vi sanguinem in ventriculos propellere, neque ventriculi in arterias. Hinc fit, ut, causis arterias excitantibus, cordis cava sanguine per venas confuso, præter naturam, graventur; et morbus, de quo scribimus, derepentè superveniat, gravissimisque miseros cruciet angoribus.

CAP. VI.

C A P. VI.

De Ratione Signorum.

XLV. Nunc nostrum est, quantum appareat ex cognitis iis, quæ in patefactis cadaveribus eorum, quos superaverit hic morbus, observantur, exponere, quæ sit ratio malorum, quibus mortales urgeat.

XLVI. Satîs supèrque constat, cor sive penuriâ sanguinis per arterias coronarias distributi, sive valvulis in os conversis, sive adipe gravante, sive humore in capsula, non posse tantâ vi sanguinem in arterias impellere, quantâ arteriæ eundem per venas in id ipsum urgeant. Quo fit, ut arteriæ causis, quæ earum
motus

motus concitant, veluti ascensu acclivium aut graduum, aut citâ ambulatione adverso vento, aut vehementibus animi concitationibus, aliisque, si qua, assimilibus, sanguinem per venas in cor festinatiùs urgeant, quàm ut hujus cava possint accipere et transmittere.

XLVII. His causis fieri non potest, quin subito cùm arteriæ, quæ in pulmones sanguinem diffundunt, tum venæ conjugæ, quæ eundem ex his in cor conducunt, sanguine, supra modum, distendantur; et animæ spiramenta usquè adeò comprimant, ut homo sibi videatur in eo esse, ut suffocetur, et, ne protinùs pereat, à motu interquiescat, et animum componat.

XLVIII. *ANXIETAS*.—Quoties causis modò dictis, aliâve quâcunque obstatur, ne pulmones tantum spiritum hauriant, quantus sufficiat ad sanguinem ex purpureo in coccineum convertendum, æger angitur sensu intolerabili, quem *ANXIETATEM* medici nominant.

XLIX. *GRAVITAS PRÆCORDIORUM* — oritur sanguine, à dextro corde tardè et difficilè per pulmones in sinistrum perlabente. In suspirio cardiaco hujusmodi tarditas et difficultas sunt, quia, præ cordis debilitate, neque dexter ventriculorum idoneâ vi sanguinem in arteriam pulmonum, neque sinister in arteriam magnam, impellere potest.

L. *SENSUS ANGSTIÆ IN PECTORE*, — qui, accedente accessione, ægrum urget, et ei perindè videtur, ac si ligamentum thoracem constringens moveret, oritur ex nimia cordis pulmonumque plenitudine. Cor enim, pro arteriis debile, neque salutari vi sanguinem urgendi potens, non solum ipsum, præter solitum, plenum fit, sed et facit, ut pulmones nimis impleantur. Namque, sinistro corde non satis enixè se exinaniente in magnam arteriam, sanguis non horsùm, uti debet, derivatur ex pulmonibus. Hinc in pectore efficitur sensus angustiae, pariter ac si thorax ligamento inducto constringeretur.

LI. *DOLOR AD SCROBICULUM CORDIS*,—qui, hùc pectoris illùcque, migrat, et haud rarò, humerorum brachiorumque lævi ambitu, ad cubitum usquè, imò et extremos digitos, propagatur, oritur, ut nobis videtur, ex corde sanguine supra modum distento, et capsulam magnoperè distendente. Capsula enim distenta vicissim attrahit *mediastinum*; quod tamen, præ marginibus ubique fixis, accedere non potest. His *pleuræ* partibus se mutuò attrahentibus, neque tamen sibi invicem appropinquantibus, dolor ortus, per eas, hùc illùc vibrat; interim, ex transverso, à capsula cordis, ad *mediastinum*; interim ab osse pectoris, ad spinam; interdum à scrobiculo cordis, ad alterutrum humerorum. Horum autem sinistrum, præ dextro, plerumquè petit dolor, quia sinistra laminarum *mediastini*, magis quàm dextra, distentâ cordis capsulâ avellitur.

LII. Ad humerum cùm pervenerit, haud rarò, per nervos, ambitu brachiorum, at sinis-

tri longè sæpiùs, ad cubitos usquè, imò extremos digitos, pererrat; undè ferè statim, eundem ambitum remensus, scrobiculum cordis repetit.

LIII. *SENSUS MOLESTUS IN LARYNGE, ET DEVORANDI DIFFICULTAS*,—forsan oriuntur spasmò, quo hæ partes, ob consensum, qui, per nervos, his intercedit cum corde, afficiuntur.

C A P. VII.

CAP. VII.

De Prognosi.

LIV. OMNES morbi, quibus affliguntur mortales, distribui possunt in acutos et longos. Acuti juniores, robustos, et sanos, præ cæteris, adoriuntur. Hujusmodi morbi citò increscunt, et brevi aut ipsi finiuntur, aut ægrum tollunt. Utì autem naturâ violenti sunt, et neglecti haud rarò citam mortem afferunt, ità validis medicamentis et remediis tempestivè adhibitis sæpè perducuntur ad sanitatem.

LV. Longi, contrà, potiùs invadunt vergentes ætate, et senes; lento gradu procedunt; et sæpè levibus tantùm malis ægros

E

afficiunt.

afficiunt. At levatu tamen difficiles sunt, neque profectò rarò medicinâ insanabiles.

LVI. Ad longi generis morbos pertinet suspirium, de quo scribimus; et, cognitis morbidis, quæ in cadaveribus incisis deprehenduntur, satîs supèrque apparet, medicos etiamnum nescire, quâ ratione sanetur. Cùm ità sit, nunquàm ægro securitatem polliceri possumus; quia morbus insanabilis est, nisi ubi oritur ex magna vi adipis cor comprimente. Hinc verò rarissimè proficiscitur; et, etiamsi sæpiùs, quid ægri interesset, cùm medicis nihildum innotuerit, quo discernant, quâ causâ efficiatur.

CAP. VIII.

C A P. VIII.*De Curatione.*

LVII. MORBUS, de quo scribimus, ubi, ut plerumquè, oritur ex arteriis coronariis in os conversis, vix, aut ne vix quidem, medicinam admittit. Ubi autem, ut interdum, nascitur ex corde compresso, ei nonnunquàm succurri potest.

LVIII. Quum ità sit, medico animadvertendum est, an sit, quamobrèm suspicetur, morbum oriri ex cordis, vasorumve majusculorum hinc profectorum, pravitatibus, an
ex

ex cæteris causis, quas suprà memoravimus.

LIX. Quoniam hic morbus, interpositis temporibus, redit, medicorum est ægro non solùm præcipere, à quibus abstineat, itemque quæ assumat et faciat, ne angores revertantur; sed etiam exponere, quibus medicamentis et remediis leventur urgentes.

LX. *PRIMO CONSILIO*, — cavendum est, ne totum corpus ejusve partes, ultra salutarem modum, sanguine impleantur. Quibus igitur caveatur plenitudo, paucis explicabimus.

LXI. *Abstinentia*. — Ne corpus justo plenius fiat, oportet ægrum, quàm maximè poterit, abstinere à carnibus, saccharo, et oleosis, quippe quæ corpus pinguefaciant et impleant. Pro his, debet terrâ natis farracei potissimùm generis vivere. Neque his quidem se ingurgitare licet, ne nimia stomachi plenitudo morbi reditum invitet.

LXII. Eundem

LXII. Eundem in finem, huic morbo opportuni debent abstinere à cerevisia, *vino pomaceo*, et *pyraceo*, aliisque potulentis, quæ inflatione stomachum distendunt. Imò etiam oportet eos vel sinceræ aquæ, distillatorumque aquâ aromaticisve temperatorum, esse modicos.

LXIII. *Exercitatio*.—Ne huic morbo obnoxius sanguine, supra modum, plenus fiat, debet semet quotidie exercere. Caveat autem, ne ascendat acclivia gradusve, aut etiam planis locis cito pede, vento simul adverso, ambulet. Lentæ æquo loco ambulationes, uti minimè periculosæ sunt, ità, modò in iis utendis, quotquot eant dies, cautè perseveret, efficacissimæ.

LXIV. *Exinanitio*.—ad corporis plenitudinem tam cavendam, quàm minuendam, plurimùm sanè pollet. Hinc adducti sunt medici, ut experirentur, an suspirii cardiaci accessiones arcerentur missione sanguinis, vomitione, purgatione,

purgatione *, et *fonticulis* †. Quum verò materia, ex corpore his modis dempta, nondum responderit, sed, ut nonnulli comperti sunt, potius nocuerit ‡, de iis singulis dicere, parum nobis necessarium videtur.

LXV. Dum sic cavetur, ne totum corpus nimis plenum fiat, cavendum quoque est, ne vehemente exercitatione, languido sanguinis in membrorum extremitatibus motu, stomachi ingurgitatione inflationeve, alvo spiritu facibusve distentâ, ligamentis corporis trunco inductis, diù sedendo, vehementibus animi concitationibus, aliisque si qua similibus, sanguis, supra modum,

* Vid. HEBERDEN. *Comment.* &c. cap. 70.

† Vid. PAYTHER in PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 155.
BLACK, *Med. Mem.* vol. iv.

‡ Vid. HEBERDEN. *Comment.* &c. cap. 70.
PAYTHER. in PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 155.
BLACK, *Med. Mem.* vol. iv.

modum, cumuletur in partibus, faciatque ut motus cordis perturbentur.

LXVI. *Resorbentia*—quæ citent, si sit, quòd medici putent, morbum oriri ex aqua in cordis capsula, aliquantùm fortassè proficiant. Fieri enim possit, ut effusus humor resorbeatur, et, in sanguinem delatus, corpore eliminetur per exitus naturales. Optima forsàn medicamenta, quæ hoc consilio assumantur, sunt *supertartris potassæ, et digitalis*.

LXVII. *Stimulantia, et spasmum solventia*,—videntur nonnunquàm profuisse; præsertim iis, qui, dum suspirio cardiaco obnoxii sunt, stomachi inflationibus afficiuntur, et concoquendi difficultate. Hujus generis medicamenta haud pauca dicuntur aliquotiès, pro tempore, profecisse; *aquæ, nempè, Bathonienses, vinum, æther sulphuricus, ammonia, camphora, aqua menthæ piperitidis*. His autem, ut comperti sunt HEBERDENUS, FOTHERGILIUS, et BLACKIUS, præpollet opium. Quò
hæc

hæc cor quàm minimè stimulent, eorum, qui assumunt, alvi mitioribus catharticiis laxari debent.

LXVIII. *SECUNDUM CONSILIUM*.—Nunc considerandum est, quibus medicamentis et remediis leventur accessiones. Dolendum autem est, quòd, quæ, hunc in finem, experti sunt medici, ea plerumquè parùm, aut omninò non, profuerunt.

LXIX. *Sanguinis detractio*—an prosit, nondùm satis constat. Præsentaneum remedium compertus est PERCIVALIUS ; contrà, prorsùs alienum HEBERDENUS. Sanguinem medicus, siquandò mittere statuatur, debet, ut benè monet PARREIUS, elicere plagâ exiguâ, corpore interim in latus cubante : et, dum incisâ venâ exsilit, carpo admotum digitum habere, ut intelligat ex arteriarum motibus, reviviscantne vires, an fatiscant. Siquandò nec ipse præstò esse potest, nec peritus qui sic consideratè sanguinem eliciat, interdicat, ne quis alius, qui venam

nam feriat, tres plus uncias unâ vice emit-
tat *.

LXX. *Vomitio*,—ut à PERCIVALIO accipi-
mus, angores, quibus cruciantur suspirio car-
diaco correpti, statim ferè levat. Inefficacem
verò compertus est HEBERDENUS. Et, enim-
vero, quum ambulatione, acclivium graduumve
ascensu, aliisque quæ arteriarum motus acce-
lerant, accessiones hujus morbi revertantur,
fieri, nostrâ opinione, vix potest, quin moli-
mina ad vomendum necessaria eas aggravent
potiùs, quàm mitigent.

LXXI. *Alvi exinanitio*,—utì tutius est, ità
validius præsidium. Catharticorum optima,
ut PARREIO videtur, sunt ea, quæ alvum ci-
tissimè movent, velut sena, scammonium, *ja-
lapa*, vel quidam ex *salibus secundariis*. Quò
verò hujusmodi cathartica optatò respondeant,
in alvum, ex inferiore parte, per clysterem in-

F

fundendæ

* Vid. PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 164. et 165.

fundendæ sunt lotiones, quæ hanc subducant. Hunc in finem, nullæ, ut comperit PARREIUS, meliores sunt, quàm quæ unam *muriatis sodæ* unciam, multâ aquâ solutam, continent *.

LXXII. *Stimulantia et spasmum solventia*,—
angores, necne, mitigent, quibus mortales suspirium cardiacum affligit, medicos experientia nondùm satîs edocuit. Quum hic morbus potius consistat in cordis impotentia, quâ sanguinem, per ejus cava, urgere nequit, quàm in spasmo; ei, ut nobis videtur, hujusmodi medicamenta, quippe cùm vehementer incitent, parùm conveniunt. Nonnunquàm, ut compertus PARREIUS est, spem fallunt, aliquandò multùm nocent. Nisi igitur quòd spiritum digerunt, nihil prosunt: et nunquàm, ut censet idem auctor, experienda sunt, donec cætera præsidia spem frustrata sint; et arteriæ se adeò submiserint, ut earum motus
tus

* Vid. PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 165.

tus vix, aut ne vix quidem, persentiri possint *.

LXXIII. *Rubefacientia, frictiones, et externus calor*,—inferiorum membrorum extremitatibus admota, forsitan prosint, modò has tantùm partes incitent. Hujusmodi verò remediis, aliisque quorum meminimus, angores mitigari et abigi posse, parùm credimus.

* Vid. PARREI. *Inquiry*, &c. pag. 166.

FINIS.

